

Dz.U. 1990 Nr 86 poz. 503**USTAWA****z dnia 28 września 1990 r.
o zmianie ustawy karnej skarbowej.****Art. 1.**

W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 22, poz. 102, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 i z 1990 r. Nr 14, poz. 84) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wyrazy „art. 37” zastępuje się wyrazami „art. 37 § 1.”;
- 2) w art. 10 wyrazy „5 000 złotych” zastępuje się wyrazami „200 000 złotych” i skreśla się zdanie drugie;
- 3) po art. 12 dodaje się art. 12¹ w brzmieniu”
„Art. 12¹. § 1. Zastępcza kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć górnej granicy kary pozbawienia wolności, przewidzianej za dane przestępstwo; wymierza się ją w latach, miesiącach i dniach.
§ 2. Jeżeli ustawa nie przewiduje za dane przestępstwo kary pozbawienia wolności, górna granica zastępczej kary pozbawienia wolności nie może przekroczyć 6 miesięcy.”;
- 4) w art. 24 w § 1 wyrazy „50 000 złotych” zastępuje się wyrazami „5 000 000 złotych”, a wyrazy „25 000 złotych”, a wyrazy „25 000 złotych” - wyrazami „2 500 000 złotych”;
- 5) w art. 25 w § 2 skreśla się wyrazy „oraz w sprawach o przestępstwa określone w art. 49”;
- 6) w art. 41 wyrazy „od 40 złotych do 20 000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 20 000 złotych do 1 000 000 złotych”;
- 7) art. 42 otrzymuje brzmienie:
„Art. 42. § 1. Wymierzając karę pieniężną powyżej 100 000 złotych, można orzec na wypadek jej nieuiszczenia zastępczą karę pozbawienia wolności, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny karze pieniężnej od 10 000 zł do 30 000 złotych.
§ 2. Kara zastępcza nie może przekroczyć 30 dni; wymierza się ją w miesiącach i dniach. Łączny czas trwania kar zastępczych nie może przekroczyć 3 miesięcy.”;
- 8) w części I w dziale II - Przepisy szczegółowe rozdział 1 otrzymuje brzmienie:
„Rozdział 1. Przepisy i wykroczenia dewizowe.
Art. 47. § 1. Kto wyłudza zezwolenie dewizowe przez podstępne wprowadzenie w błąd organu uprawnionego do udzielania takich zezwoleń,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych lub karze pozbawienia wolności do roku albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Kto dokumentu, o którym mowa w § 1, używa,
podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

Art. 48. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom wywozi za granicę wartości dewizowe,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

§ 2. Jeżeli wartość przedmiotu wywozu nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca

podlega karze pieniężnej.

Art. 49. Osoba krajowa, która bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych albo na pośrednictwie w kupnie i sprzedaży tych wartości,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

Art. 50. Osoba krajowa, która wbrew obowiązkowi określonymu w ustawie nie odprzedaje niezwłocznie bankowi dewizowemu uzyskanych wpływów w walutach obcych,

podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

Art. 51. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom dokonuje w kraju przeniesienia między osobą krajową a zagraniczną własności wartości dewizowych znajdujących się w kraju albo przeniesienia wierzytelności lub zobowiązania, których przedmiotem są wartości dewizowe znajdujące się w kraju,

podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

§ 2. Jeżeli wartość przedmiotu, obrotu nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca

podlega karze pieniężnej.

Art. 52. Osoba krajowa, która bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom udziela lub zaciąga pożyczkę albo kredyt w obrocie dewizowym z zagranicą,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

Art. 53. Osoba krajowa, która bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom nabywa papiery wartościowe wystawione za granicą, w tym udziały i akcje w spółkach i innych przedsiębiorstwa z siedzibą za granicą,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

Art. 54. Osoba krajowa, która bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom otwiera lub posiada rachunek bankowy w banku za granicą,

podlega karze grzywny do 50 000 000 złotych.

Art. 55. § 1. Osoba krajowa, która wbrew obowiązkowi wynikającemu z ustawy nie pobiera w kraju zapłaty w walucie obcej za świadczone na rzecz osób zagranicznych usługi przewozu osób, usługi spedycji, przewozu i

ubezpieczenia przesyłek na trasach zagranicznych oraz usługi portowe w portach morskich, a także za inne usługi świadczone za granicą,
podlega karze grzywny do 10 000 000 złotych.

§ 2. Osoba krajowa, która w obrocie z zagranicą towarami i usługami, wbrew obowiązkowi określönemu w ustawie, nie ustala i nie dokonuje płatności w walucie obcej albo nie pobiera należności pieniężnych w tej walucie za pośrednictwem banku dewizowego,
podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

§ 3. Jeżeli wartość przedmiotu obrotu nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca
podlega karze pieniężnej.

Art. 56. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia dewizowego lub wbrew jego warunkom przywozi do kraju walutę polską, z wyjątkiem waluty wywiezionej uprzednio za takim zezwoleniem,
podlega karze grzywny do 10 000 000 złotych.

§ 2. Jeżeli przywożona waluta polska nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca
podlega karze pieniężnej.

Art. 57. § 1. Kto w obrocie dewizowym, rozrachunkach i rozliczeniach nie stosuje, z zastrzeżeniem wyjątków wskazanych w ustawie, ustalonych przez Narodowy Bank Polski kursów walut obcych w złotych albo kursów innych wartości dewizowych wyrażonych w walutach obcych,
podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

§ 2. Jeżeli wartość przedmiotu obrotu, rozrachunku lub rozliczenia nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca
podlega karze pieniężnej.

Art. 58. § 1. Osoba krajowa, która wbrew obowiązkowi określönemu w ustawie nie sprowadza niezwłocznie do kraju wartości dewizowych stanowiących jej własność,
podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

§ 2. Krajowa osoba fizyczna, która wbrew obowiązkowi określönemu w ustawie nie sprowadza do kraju w wymaganym ustawowo terminie wartości dewizowych uzyskanych w czasie pobytu za granicą
podlega karze grzywny do 10 000 000 złotych.

§ 3. Jeżeli kwota wartości dewizowych, o których mowa w § 1 lub w § 2, nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca
podlega karze pieniężnej.

Art. 59. § 1. Osoba krajowa będąca podmiotem gospodarczym, która wbrew obowiązkowi określönemu w ustawie nie pobiera w terminie należności pieniężnych z zagranicy lub nie sprowadza ich niezwłocznie do kraju,
podlega karze grzywny do 25 000 000 złotych.

§ 2. Tej samej karze podlega osoba krajowa będąca podmiotem gospodarczy, która w umowach z osobami zagranicznymi ustala w sposób inny, niż to przewiduje ustaw, terminy wymagalności należności pieniężnych z tytułu sprzedaży za granicą towarów i usług.

Art. 60. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy nie udziela ustnych lub pisemnych wyjaśnień albo nie udostępnia wymaganych dokumentów w sprawach objętych kontrolą dewizową,

podlega karze pieniężnej.

§ 2. Tej samej karze podlega osoba dokonująca przywozu z zagranicy lub wywozu za granicę wartości dewizowych, która wbrew przepisom ustawy nie zgłasza lub na żądanie nie przedstawia posiadanych wartości dewizowych do kontroli.

§ 3. Karze przewidzianej w § 1 podlega, kto wbrew przepisom ustawy odmawia podania informacji o obrotach i stanach na bankowych rachunkach w walutach obcych.

Art. 61. § 1. Osoba krajowa, która wbrew obowiązkowi określone w ustawie nie zgłasza właściwemu organowi swojego mienia znajdującego się za granicą,

podlega karze pieniężnej.

§ 2. Tej samej karze podlega osoba zagraniczna, która wbrew obowiązkowi określone w ustawie nie zgłasza właściwemu organowi swojego mienia znajdującego się w kraju.

§ 3. Karze przewidzianej w § 1 podlega, kto nie zgłasza utraty mienia określonego w § 1 lub 2.

Art. 62. § 1. W wypadkach określonych w art. 48 orzeka się, a w wypadkach określonych w art. 49, jeżeli sprawca działa bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom, można orzec przepadek wartości dewizowych oraz przepadek innych rzeczy wymienionych w art. 16 § 1.

§ 2. W razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 48 § 1, można ponadto orzec przepadek rzeczy wymienionych w art. 16 § 2 i 3.

Art. 63. § 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale używa się określenia „ustawa”, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 15 lutego 1989 r. - Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441).

§ 2. Użyte w niniejszym rozdziale określenia „osoba krajowa”, „osoba zagraniczna”, „wartość dewizowa”, „obrot dewizowy”, „waluta obca”, „bank dewizowy”, „wywóz za granicę”, „przywóz z zagranicy”, „kraj”, „podmiot gospodarczy” mają znaczenie nadane im w ustawie, o której mowa w § 1.”;

9) w art. 80 wprowadza się następujące zmiany:

a) w § 1 wyrazy „do 4-krotnej” zastępuje się wyrazami „do 6-krotnej”;

b) § 2 skreśla się,

c) w § 3 wyrazy „lub 2” skreśla się,

d) w § 4 wyrazy „6 000 złotych” zastępuje się wyrazami „5 000 000 złotych”;

10) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto uchyla się od obowiązku celnego albo wprowadza w błąd organ właściwy w sprawach postępowania celnego, a w szczególności zataja rzeczywisty stan rzeczy lub podaje dane niezgodne z prawdą w zgłoszeniu celnym albo w innym oświadczeniu lub dokumencie mającym służyć za podstawę odprawy celnej, wydania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, poświadczenia certyfikatu importowego lub certyfikatu weryfikacji dostawy, albo mogącym mieć znaczenie dla kontroli celnej, jeżeli przez to następuje lub może nastąpić naruszenie ograniczeń przywozu, wywozu, przewozu lub wykorzystania towaru,

podlega karze grzywny w wysokości do 6-krotnej wartości towaru.”,

b) § 2 skreśla się,

c) w § 3 wyrazy „lub 2” skreśla się,

d) w § 4 wyrazy „8 000 złotych” zastępuje się wyrazami „5 000 000 złotych”;

11) w art. 82:

a) § 2 skreśla się,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli należne cło albo wartość towaru, co do którego istnieje ograniczenie przywozu lub wywozu, nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca

podlega karze pieniężnej.”;

12) w art. 83:

a) § 2 skreśla się,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli należne cło albo wartość towaru, co do którego istnieje ograniczenie przywozu lub wywozu, nie przekracza 5 000 000 złotych, sprawca

podlega karze pieniężnej.”;

13) w art. 84 i w art. 85:

a) w § 1 wyrazy „do 4-krotnej” zastępuje się wyrazami „do 6-krotnej”,

b) w § 2 wyrazy „6 000 złotych” i „8 000 złotych” zastępuje się wyrazami „5 000 000 złotych”;

14) w części I w dziale II - Przepisy szczegółowe tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3. Przepisy o przestępstwach i wykroczeniach w zakresie zobowiązań podatkowych i dotacji.”;

15) kwoty podatku narażonego na uszczuplenie, określone w art. 92 § 2 i w art. 93 § 3, zwiększa się do dziesięciokrotnej wysokości;

16) w art. 92 w § 4, w art. 94 w § 3, w art. 95 w § 3, w art. 97 w § 4, w art. 98 w § 4, w art. 99 w § 3 i w art. 113 w § 3 wyrazy „4 000 złotych” zastępuje się wyrazami „200 000

- złoty”;
- 17) w art. 92, w art. 97, w art. 98, w art. 102 i w art. 105 skreśla się § 3, a w art. 99, w art. 100, w art. 103, w art. 107, w art. 109 i w art. 113 skreśla się § 2;
- 18) w art. 92 w § 5 wyrazy „działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej” zastępuje się wyrazami „działalności gospodarczej”;
- 19) w art. 94 w § 1, w art. 95 w § 1 i 2 oraz w art. 105 w § 1 wyrazy „choćby nieumyślnie” skreśla się;
- 20) art. 96 skreśla się;
- 21) w art. 97:
- a) w § 1 wyrazy „obliczenia i pobranie innego zobowiązani podatkowego niż określone w art. 96 § 1” zastępuje się wyrazami „obliczenia albo pobrania zobowiązania podatkowego”;
- b) w § 2 wyrazy „200 000 złotych” zastępuje się wyrazami „2 000 000 złotych”;
- c) dodaje się § 5 w brzmieniu:
- „§ 5. Karom, o których mowa w § 1, 2 i 4, podlega także ten, kto będąc zobowiązany jako płatnik do wpłacania podatku od wynagrodzeń ponoszonego z własnych funduszy, zaniecha obliczenia tego podatku albo obliczy go w kwocie niższej niż wymagana.”;
- 22) w art. 98:
- a) w § 2 wyrazy „200 000 złotych” zastępuje się wyrazami „2 000 000 złotych”;
- b) dodaje się § 5 w brzmieniu:
- „§ 5. Karom, o którym mowa w § 1, 2 i 4, podlega także ten, kto będąc płatnikiem, nie wpłaca na rachunek organu podatkowego kwoty podatku od wynagrodzeń ponoszonego z własnych funduszy.”;
- 23) w art. 99 w § 1 wyrazy „art. 92-98” zastępuje się wyrazami „art. 92-95, 97 i 98”;
- 24) w art. 107:
- a) w § 1 wyrazy „lub z tytułu wykonywania rzemiosła” zastępuje się wyrazami „lub od dokumentu”;
- b) w § 3 wyrazy „4 000 złotych” zastępuje się wyrazami „50 000 złotych”;
- 25) w art. 108:
- a) w § 1 wyrazy „podlega karze pozbawienia wolności do lat 2 lub grzywny do 500 000 złotych albo obu tym karom łącznie” zastępuje się wyrazami „podlega karze grzywny do 5 000 000 złotych”;
- b) w § 3 wyrazy „10 000 złotych” zastępuje się wyrazami „100 000 złotych”;
- c) w § 4 wyrazy „3 000 złotych” zastępuje się wyrazami „30 000 złotych”;
- 26) w art. 110 w § 1 wyrazy „w art. 92-109” zastępuje się wyrazami „w art. 92-95 i 97-109”;
- 27) art. 111 i 112 skreśla się;
- 28) w części I w dziale II - Przepisy szczegółowe dokonuje się następujących zmian:
- a) skreśla się tytuł rozdziału 4 „Przestępstwa i wykroczenia w jednostkach gospodarki

uspołecznionej w zakresie zobowiązań podatkowych i rozliczeń z budżetem Państwa”;

b) dotychczasowy rozdział 5 „Przestępstwa i wykroczenia w zakresie gier losowych i totalizatorów” otrzymuje kolejne oznaczenie jako rozdział 4;

29) w art. 113 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, pełniąc funkcje w jednostce będącej podmiotem gospodarczym albo w innej jednostce organizacyjnej, na której ciąży obowiązek podatkowy, przez naruszenie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych bądź przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach zobowiązań podatkowych albo przepisów o rachunkowości i kontroli lub o rozliczeniach z budżetem z tytułu otrzymanych dotacji, naraża Skarb Państwa na uszczuplenie zobowiązań podatkowych albo wypłatę nienależnych lub nadmiernych dotacji, podlega karze grzywny do 5 000 000 złotych.”;

30) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. Kto, pełniąc funkcję w jednostce będącej podmiotem gospodarczym albo w innej jednostce organizacyjnej, na której ciąży obowiązek podatkowy, zgłasza właściwemu organowi niezgodne z rzeczywistością dane dla ustalenia stawek podatkowych lub stawek dotacji budżetowych, narażając przez to Skarb Państwa na uszczuplenie zobowiązania podatkowego albo powodując pobranie nienależnych lub nadmiernych dotacji z budżetu Państwa,

podlega karze grzywny do 5 000 000 złotych.”;

31) w art. 115:

- a) w § 1 wyrazy „Kto, pełniąc funkcję w instytucji państwowej lub społecznej” zastępuje się wyrazami „Kto, pełniąc funkcję w jednostce będącej podmiotem gospodarczym albo w innej jednostce organizacyjnej, na której ciąży obowiązek podatkowy”;
- b) w § 2 wyrazy „jednostek gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „jednostek będących podmiotami gospodarczymi albo innych jednostek organizacyjnych, na których ciąży obowiązek podatkowy”;

32) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. § 1. Przepisy art. 94, 95, 99, 113 i 114 stosuje się odpowiednio w razie narażenia gminy na uszczuplenie kwot z tytułu zobowiązań podatkowych.

§ 2. Przepisy niniejszego rozdziału dotyczące podatków stosuje się odpowiednio do zaliczek na podatek.

§ 3. Przez księgi należy rozumieć księgi handlowe, rachunkowe, podatkowe księgi przychodów i rozchodów, książkę ewidencji sprzedaży oraz inne urządzenia księgowo prowadzone przy tych księgach.”;

33) w art. 129 w pkt 1 wyrazy „art. 52, 54 § 2-5, art. 55, 56, 80 § 1, 3 i 4, art. 81 § 1 i 3, art. 83 § 1 i 3 oraz w art. 84-87” zastępuje się wyrazami „art. 48, 56, 60 i 80-87”;

34) w art. 160 w § 1 wyrazy „od 200 do 20 000 złotych” zastępuje się wyrazami „do 100 000 złotych”;

- 35) w art. 174 w § 2 w pkt 1 wyrazy „art. 52, 54-56 i 80-87” zastępuje się wyrazami „art. 48, 56, 60 i 80-87”;
- 36) w art. 235 w § 4 wyrazy „100 złotych” zastępuje się wyrazami „20 000 złotych”;
- 37) w art. 245 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) umarza wykonania kary grzywny orzeczonej w rozmiarze do 500 000 złotych, a kary pieniężnej - w rozmiarze do 100 000 złotych”;
- 38) górne granice grzywien, określone w art. 92 w § 1 i 2, w art. 93 w § 1, w art. 94 w § 1 i 2, w art. 95 w § 1, w art. 97 w § 1 i 2, w art. 98 w § 1 i 2, w art. 99 w § 1, w art. 100 w § 1, w art. 101, w art. 102 w § 1, w art. 103 w § 1, w art. 105 w § 1, w art. 106, w art. 108 w § 3, w art. 109 w § 1, w art. 117 w § 1 i 2, w art. 118 w § 1, w art. 119 w § 1, w art. 120 w § 1 i w art. 121, ustala się w dziesięciokrotnej wysokości.

Art. 2.

Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy karnej skarbowej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji części, działów, rozdziałów, artykułów, paragrafów i punktów.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.